

290 Иванъ Пановъ, желѣзничаръ
Плъвънъ ул. „Св. Никола“ № 6.

ПЛЪВЕННО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плъвенския окръгъ.

ЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Донка В. Влахова

и
Маринъ Стоевъ

ще се вънчаятъ на 27 юни, 1919 год.
въ гр. Тетевенъ
с. Гложене.

гр. Тетевенъ

Екатерина Каменъ Петрова

и
Христо Николовъ

ще се вънчаятъ на 27 юни т. г. въ църк-
вата св. Николай, гр. Плъвънъ въ 2 часа
слѣдъ обѣдъ. Поздравленията ще се приематъ
въ дома на младоженците. Настоя-
щето замѣни отдѣлните покани

Г. Марковъ.

„Дванадесетиятъ часъ“.

Една голѣма прилика има между времената, които прѣживѣваме, и сѫбоноснитѣ дни прѣдъ нашата намѣса въ общевропейската война прѣзъ 1915 година. Въ онова врѣме продажни бандити — политики и вѣстници — плащани богато съ съглашенско злато, бѣха подели проповѣдта: „Бѣзайте да се намѣсимъ въ войната, която съвршила, защото часътъ показава дванадесетъ, третиятъ звѣнецъ удари и, ако се забавимъ, ще пропуснемъ трена“ — и ще проиграмъ народнитѣ идеали. Извѣстно е на всички какво стана: проповѣдта за „дванайсетия часъ“ не ни вкара къмъ страната на съглашенето, но тя докара фазата на „въоръженъ неутралитетъ“ — и пълното ни подчинение подъ германския юръкъ, слѣдъ което послѣдва тригондышата война и пълната народна катастрофа.

Днесъ историята се повтаря, само че въ другъ видъ, макаръ и да се отива слѣпишката къмъ сѫщите резултати. Една не по-малко мяръсна банда, плащана очевидно съ чуждо злато, е поставила на челото си примамливия етикетъ „комунисти“ и разтръбява изъ цѣла разорена и измѣжена България зовътъ: побѣзрайте да обявимъ революцията, защото Европа е въ революционенъ пламъкъ, „дванайсетиятъ часъ“ за революцията е настъпилъ и, ако закъснемъ, ще „пропуремъ трена“. За всѣки, който наблюдава хладнокръвно живота, е явно, че и тази проповѣдъ нѣма да докара революцията, както подобната ѝ не докара намѣсата къмъ съглашенето, но, кое то е сигурно, то е, че и този пѣтъ ще бѫдемъ тикнати къмъ противници по лъсъ — въ обиятията на контрапреволюцията, която жадно очаква тукъ богатата си жетва. Кои сѫ причинитѣ на този искусственъ тѣсняшки делириумъ, на тази безогледна проповѣдь за въоръжено възстаніе?

Тѣзи принципи не се криятъ въ неодържимия рѣстъ на българския пролетарятъ, въ неговото потиснато политическо положение, защото дори самитѣ тѣсняци признаватъ, че тѣзи условия не сѫ на лице. Неотдавна самъ папа Благоевъ въ знаменитото окръжно до своята рага оповѣсти да се не чака революцията въ България подъ влияние на българските условия. Революцията, каза той, е дѣло $\frac{3}{4}$ въ условията си отвѣнъ и само $\frac{1}{4}$ отвѣтъ. Отъ тѣзи думи на Благоевъ до сега се е изминалъ много малко врѣме, за да считаме, че тази пропорция се е измѣнила. Тукъ, прочие, въ нашата България условията днесъ сѫ много по-неблагоприятни за въоръжено революционно дѣствие, отколкото дори прѣдъ 6 мѣсеки. И, ако тѣсняцитѣ въпрѣки това напослѣдъкъ надуватъ съ такова усърдие революционната трѣба, това се дѣлжи на други причини — вѣншни и вътрѣшни. Вѣншните се състоятъ въ задължението, което тѣсняцитѣ чувствуватъ, че имъ тежи спрямо онова мѣсто, отъ гдѣто тече изо-

билния потокъ отъ стари и нови книжни рубли, съ които тѣсняцитѣ правятъ огромнитѣ милионни гаранции, които имъ се искатъ за шайкаджийскитѣ изтѣпления, съ които живѣтъ охолно въ едно толкова осъдено врѣме, съ които пачататъ вѣстници на скъпоцѣнина книга и ги разпрѣскватъ въ хиляди екземпляри безплатно и съ които въ скоро врѣме ще вдигатъ народенъ домъ въ Плѣвънъ за 200,000 лв. въ тѣзи дни, когато изъ пазара не може да се купи ни една дѣска. Ратай на една чужда пропаганда, отъ идейнитѣ пориви на която тѣсняцитѣ стоятъ на далечно растояние, тѣ се чувствуватъ задължени да се отсрѣмятъ и, понеже сѫ гъпуоми простаци, тѣ не намиратъ другъ начинъ на дѣйствие освѣтъ празната данндания. Поважни сѫ, обаче, причинитѣ отъ вътрѣшнъ характеръ, които кара тѣсняцитѣ да биятъ тревогата за „дванайсетия часъ“ безъ да иматъ сериозното намѣрение революция да правятъ. Това сѫ прѣдстоящите избори. Наредъ съ всички реакционери тѣсняцитѣ не ги желаятъ. Тѣ чувствуватъ, че въ това неоспремо прѣброяване на революционнитѣ сили въ страната, което ще стане на 17 августъ, тѣ ще бѫдатъ въ позорно малцинство, освѣнъ тамъ, кждѣто опозоренитѣ либерали имъ дадатъ своята подкрѣпа. И заради това се опитватъ да компрометиратъ реда въ страната, да беспокоятъ правителството съ мизерни закани и да трѣвожатъ населението съ невѣроятни работи, на които тѣ — страхилици и подли — не сѫ никакъ способни. Въ мѣтната вода тѣсняцитѣ се надѣватъ на богатъ ловъ.

Но — нѣма да имъ се удае!

Българскиятъ народъ всѣцѣло се отврѣщава отъ празния тѣсняшки шумъ. На 17 августъ той ще прати глашатайтѣ на новия „дванайсетия часъ“ тамъ, кждѣто изпрати и събраятъ имъ отъ 1915 година — въ безната на позора!

Революция ще стане, България не може да остане вънъ отъ този кипежъ, който раздруса Европа, но цѣло нещастие за народъ и за революцията ще бѫде, ако тѣсняцитѣ се поставятъ на нейно чело! Това не трѣбва и нѣма да бѫде!

ОТЗИВИ.

Аферата Борисъ Калчевъ.

Нашитѣ разкрития за начинътъ, по който излежава затвора си плѣвъненъ Борисъ Калчевъ направиха угнетающе впечатление на цѣлото плѣвънско общество.

Всички се питатъ: каква гаранция има въ законитѣ, когато прѣстѣпнитѣ иматъ хиляди пѣтица да се изпльзватъ отъ наложеното имъ наказание, и когато органитѣ на правоождието, които сѫ натоварени съ длѣжността да бѫдатъ за изпълнението на

присѫдитѣ, олесняватъ прѣстѣпнитѣ — волно или неволно.

Плѣвънскиятъ прокуроръ г. Кировъ дължеше единъ отговоръ по въпросиѣтѣ, които му зададохме миналия брой и то не на насъ, а на плѣвънското общество. Това общество иска да знае: кой е виновникътъ на този скандалъ и какво е направено за наказанието му.

Чл. 600 отъ главното сѫдопроизводство гласи:

„Всичкитѣ разпореждания по изпълнение на присѫдитѣ, които излизатъ изъ кръга на непосрѣдственитѣ сѫдебни дѣйствия, се стнасятъ къмъ обязанностите на прокурора, комуто се дава извлечение отъ всѣка присѫда.“

А чл. 601 отъ сѫдия законъ гласи: „за изпълнение на присѫдитѣ прокуроръ прѣдлага на надлежнитѣ власти, като надзира за точното и незабавното имъ изпълнение.“

Говори се, че Борисъ Калчевъ не е влизалъ въ дѣржавния затворъ, защото нагово милионерско величие не е достойно за тази участъ, а направо отъ улицата се е качилъ на единъ файтонъ съ пакетъ въ ръка и е заминъ на курортъ въ дѣржавния чифликъ. Тамъ господство му е живѣлъ на пълна свобода. Гражданъ твърдялъ, че сѫ го виждали, даже, съ госпожата му на сбера въ с. Кацамуница. Ние питаме г-нъ Кирова — Кирилова: той ли заповѣда по този начинъ да се изпълни присѫдата на сѫда и той ли наблюдаваше за точното изпълнение на присѫдата, както закона го задължава? Ние говоримъ — а възмутената общественна съвѣсть чака удовлетворение.

Въ защита на кондрабандистѣ.

Нѣкогашнитѣ „социалистъ“ Ц. Брышляновъ, борецъ противъ злоупотрѣблението на кооперациите, адвокатъ отъ Плѣвънъ, е отправилъ слѣдното писмо до нѣкой си Крѣстю и то Драги.

Ц. Брышляновъ Плѣвънъ 6.II.919. адвокатъ

Драги Крѣстю,

Днесъ получихъ писмото ти съ двѣти съобщения за 21 февр. Чудно защо се е забавило писмото ти писано на 1 февр. Дѣлата: едното № 3016/918 е по актъ отъ 10 септ. 1918, за че си закупилъ отъ В. Ниновъ прѣвъ мартъ 1918 г. 75 свине безъ да имашъ заповѣдъ за закупуване. Обяснилъ си че априлъ си поискъ съ храна за свинетъ отъ районния комитетъ и тогава ти казали да ги декларишь и ти си ги декларишь и че на 10 септ. срѣщу разписка 1184 си прѣдалъ частъ отъ свинетъ въ рез. м-нъ гарата. Ако нѣмашъ наистина заповѣдъ ще те сѫдосатъ (к. н.).

Вземи поне удостовѣрение отъ рез. м-нъ, че си прѣдалъ свине и колко, които си угоявалъ за дирекцията. Вземи и прѣпись отъ декларацията си отъ 14 окр. до р. ком-тъ и удост. отъ сѫдия че си угоявалъ свинетъ за дирекцията. Тѣзи книжа ще прѣставимъ при гледанието на дѣлото. Ако можешъ съ нѣкое удостов. да удостовѣришъ, че си прѣдалъ още? свине за дирекцията или че продължавашъ да угоявашъ такива и то поне колкото не достигатъ до 75 отъ ония които на 10 септ., си прѣдалъ на р. м-нъ?

Друго е че позволилъ внасяне и мѣнѣ царевица безъ позовителни на Георги Станевъ отъ Махлата 160 к. и Георги Дамяновъ отъ Махлата 140 к. и Дешко Ивановъ отъ Дерманци 30 к. гр. — Обяснилъ си че имало позовителни но съставителя заедно съ акта ги изгорилъ и сега ти носимъ новъ

актъ за подпись. Трѣбваше съ заявление въ 7 дни да посочишъ и искашъ сѫда призоваване на свидѣтелите Лазарь Ионовъ отъ Луковитъ и Ив. Радевъ отъ Рупци за че обяснението ти е върно. Азъ бихъ подалъ такова заявление, но срока е истекъ и не ще ги призовавъ. Остава да вземемъ удостовѣрение отъ кметовете, че лицата сѫ получили позовителни, а особено за Георги Дамяновъ отъ Махлата за 140 к. гр. царевицата (смѣната). Азъ ще наредя до наши приятели отъ Махлата да те снабдятъ съ такива (к. н.). А ти се погрижи за удостовѣрение отъ Дерманци и Садовецъ. Подай едно заявл. до окр. сѫдъ къмъ угл. д. 2955/918, насрочно за 21 февр. и съ него искай свидѣтелите Лазарь Иотовъ и Ив. Радевъ и пиши дата на подаванието долу такава че да има не повече отъ 7 дни отъ когато ѝ си разписалъ съобщението изпрати ги съ пликъ по пощата и ако можешъ направи да се удари щемиълъ сѫдата дата на заявлението, върху плика на двѣ мѣста и да се вижда датата ясно (к. н.). Ако не, все пакъ дай го по пощата. Ако не получатъ призовки непрѣмено ще ги доведешъ за 21/II. За исканията ви писахме веднага. Но и впи направо пишете.

Съ поздравъ твой Цони. И т. н. Крѣстю нѣмаше заповѣдъ и пакъ не го сѫдосаха.

По такъвъ начинъ и съ такива съвѣти се ureжда прѣхраната въ България. — Оригинала на писмото а въ Плѣвънъ сѫдъ.

Сѫдяща — Прѣдседатъ на Луковъ Район. комитетъ:

Ц. Братановъ.

Педигравка.

Вѣстникъ „Прѣпорецъ“ прави едно сравнение между административнитѣ чиновници на демократиѣ и тѣзи, назначени отъ Пастуховъ. Възмущава се съдържанието Црѣпорецъ, за гдѣто въ Плѣвънъ вмѣсто „извѣстния адвокатъ“ Асѣнъ Милчевъ билъ назначенъ нѣкакъвъ основенъ учитель. Не знаемъ съ какво Асѣнъ Милчевъ е заслужилъ тази подигравка — защото, само желанието да се подиграе бѣдния бъркачески потомецъ е могло да накара Прѣпорецъ да му прикачи прозвището „извѣстенъ“.

Дали не съ синдикатъ на фалиралото др-во „Нива“ е прогрѣмѣла тази „извѣстностъ“?

Побѣда.

Настоятелството на мѣстната телеграфо-пощенска организация получи слѣдната телеграма:

„Тази сутринъ министерскиятъ съвѣтъ гласува три милиона лева за нашата таблица и петъ милиона за желѣзничарите. Новата заплата ще се плаща за юли, августъ и септември. По този начинъ и последното отъ прѣдявениетѣ искания е удовлетворено. Всичи други съвѣдѣния сѫ невѣри и и пушани съ цѣль да дезорганизиратъ съюза.“

Подробности слѣдватъ. Съобщете околнитѣ станции за получаването на настоящата телеграма № 1030.“

Тодоръ Илиевъ.

Тѣсняцитѣ, които до вчера се дѣрѣха да доказватъ, че само съ стачка ще постигне поставеното отъ желѣзничари и телеграфо-пощенци искачане, сѫ онѣмѣли.

Днесъ, обаче, тѣ почватъ да разправятъ че това придобитие се дѣлжело само на тѣсния празенъ шумъ. Простиши имъ е! Така и мухата, която кацала на рогата на вола, си мислила, че е орала!...

